

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 710/2015
01.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због продуженог кривичног дела преваре из члана 208. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката О.Ј., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.172/2015 од 09.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.172/2015 од 09.06.2015. године, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што Врховни касациони суд одређује да трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног Д.С. падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К бр.5242/10 од 09.09.2014. године, окривљени Ж.Ш. и окривљени Д.С. оглашени су кривим због извршења по једног продуженог кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљеном Ж.Ш. изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од четири године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а окривљеном Д.С. изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док су на основу члана 258. ЗКП оштећени са својим имовинско правним захтевима упућени на парнични поступак ради остваривања истих.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.172/2015 од 09.06.2015. године, делимичним усвајањем жалбе окривљеног Ж.Ш. изјављене

путем браниоца, те усвајањем жалбе окривљеног Д.С. изјављене путем браниоца, пресуда Основног суда у Суботици К бр.5242/10 од 09.09.2014. године је преиначена у погледу правне квалификације кривичних дела и одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Ж.Ш., па је веће Апелационог суда у Новом Саду радње оптужених описане у изреци побијане пресуде правно квалификовало и то: радње окривљеног Ж.Ш. описане под тачком 1 изреке као кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ, а радње окривљеног Д.С. описане под тачком 1 и 2 изреке као кривично дело преваре у продужењу из члана 208. став 1. КЗ, у вези члана 61. КЗ, па је према окривљеном Д.С. на основу члана 422. тачка 3. ЗКП одбијена оптужба да је извршио продужено кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ, док је према окривљеном Ж.Ш. за почињено кривично дело преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ описано у тачки 2 изреке побијане пресуде, изречена условна осуда те је задржано као правилно утврђена казна затвора у трајања од једне године и 2 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године не почини ново кривично дело, док је на основу члана 63. КЗ одређено да ће се окривљеном Ж.Ш. у утврђену казну затвора у случају опозива условне осуде урачунати време проведено у притвору од 10.03.2009. до 04.05.2009. године. У осталом делу жалба окривљеног Ж.Ш. изјављена путем браниоца и жалба Основног јавног тужилаштва у Суботици у целисти су одбијене као неосноване, а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 172/2015 од 09.06.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.С. адвокат О.Ј., због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, у вези са чланом 262. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијану пресуду преиначи тако што ће одлучити ко ће сносити трошкове кривичног поступка.

Разматрајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. указује да је другостепени суд, након што је према окривљеном Д.С. одбио оптужбу да је извршио продужено кривично дело преваре из члана 208. став 1.

КЗ, пропустио да у складу са одредбом члана 262. ЗКП, одлучи ко ће сносити трошкове кривичног поступка, чиме је учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Побијаном пресудом којом је према окривљеном Д.С. на основу одредбе члана 422. тачка 3. ЗКП одбијена оптужба да је извршио продужено кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ није одлучено ко ће сносити трошкове кривичног поступка у односу на овог окривљеног, што није у складу са одредбом члана 262. став 1. ЗКП, па је на наведени начин учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. указује.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Како је побијаном пресудом према окривљеном Д.С. одбијена оптужба, а није донета одлука о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С. и преиначио побијану пресуду у делу одлуке о трошковима кривичног поступка тако што је одредио да ће трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног Д.С. пасти на терет буџетских средстава суда, на основу члана 265. став 1. ЗКП.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**